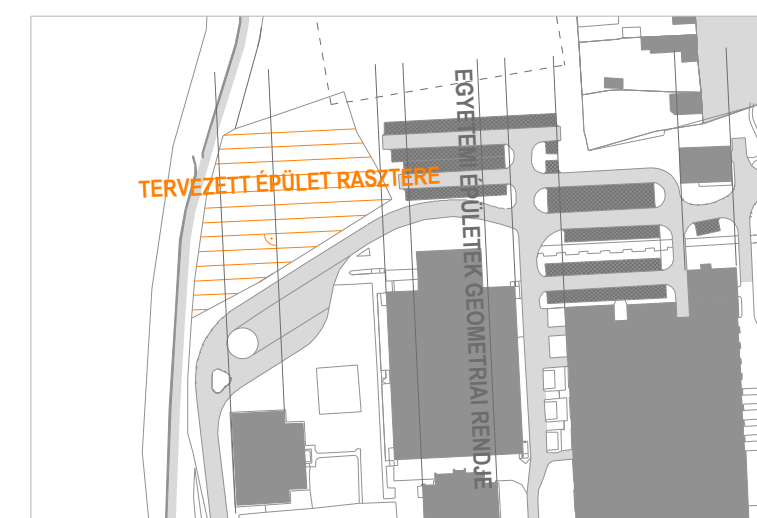

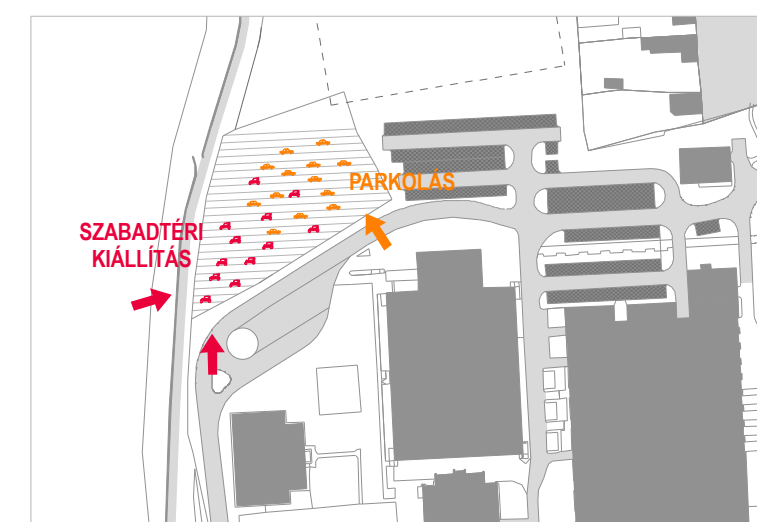
a megközelítés irányainak elemzése: a főbejárat pozíciója

A városból történő gyalogos megközelítés elsősorban a töltés melletti sétányra kell, hogy támaszkodjon, kisebb részben pedig a campuson keresztül kell, hogy történjen. Az Építész Műteremház felőli megközelítésre elsősorban az autóforgalom esetében számolhatunk.

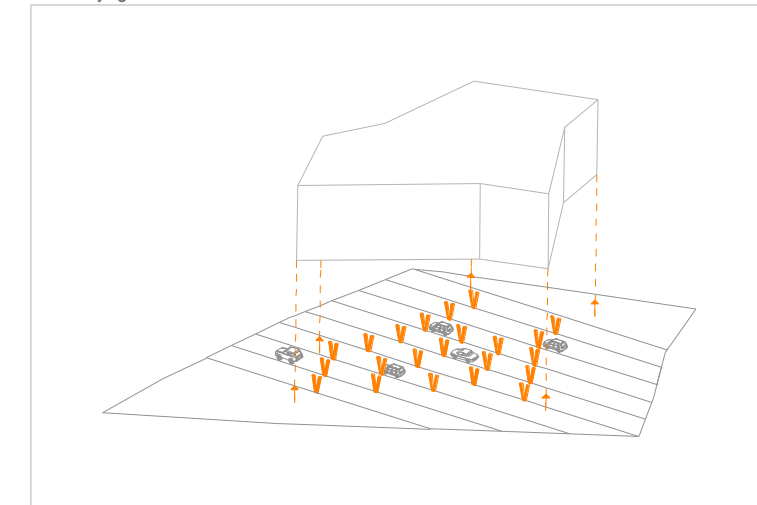
a ház koordináta rendszere:

Épületünk nem vonhatja ki magát a Hofer-féle campus geometrikus rendjéből, ugyanakkor peremhelyzete szabadabb formát is lehetővé tesz. A parkolási rendből kiinduló épületraszter követi az egyetemi épületek irányítottágát, míg a felépítmény szabad formálása a tömeg szoborszerűségét segíti.

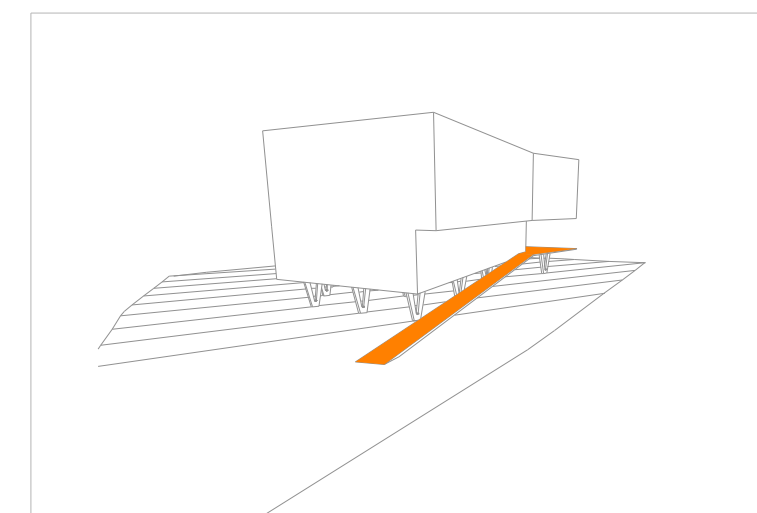
interaktív parkoló

Az épület alatt egy olyan parkot hoztunk létre, ahol a parkoló autók, a szabadtéri kiállítási tárgyak, a kert egyetlen, folyamatosan változó „alapszönyeget” hoz létre. Amellett, hogy az épület alatti térszíni parkolók költséghatékony megoldást jelentenek, az érkező látogatók autóikkal maguk is részeseivé válnak a kiállításnak! Szokatlan alaphelyzet, mely kimozdít, ráhangol, egyben az épület kiállítási dramaturgiájának első lényeges eleme.

az épület lábakra állítása:

A kertet, a parkolót, a szabadtéri kiállítóteret egyetlen nagyméretű szőnyegként formáltuk meg, amely az épület meghatározó, emblematikus elemévé képes válni. Azon túl, hogy a kiállított tárgyak, az autós parkolás és a kert integrációja révén újszerű, az épület funkciójához illeszkedő koncepció jön létre, az épület alatti és körülötti tér átjárható, nyitott környezetként teremt hívogató keretet a programnak.

a kiállítás megközelítése:

A főbejáratú rámpát a töltés felőli, a telek délnyugati sarkába pozicionáltuk, noha a rámpa vonalvezetése a transzparens homlokzat miatt valamennyi lehetséges megközelítési irányból érvényesül.